यजमानोनिमिःअग्नयःआहवनीयादयः विप्राऋत्विगादयः ॥ २५॥ अभिप्रेत्यज्ञात्वा ॥ २६ ॥ स्वरुचैवरोचमानान्नत्वाभरणादिप्रकाशैः ब्रह्मपुत्रोपमान्सनत्कुमारादिसदृशान् ॥ २७॥ परमप्रीत्यातद्दर्शनमभिनंदतिद्वाभ्याम् मन्यइति ननुभगवतः पार्षदानांकथमत्रोपलब्धिस्तत्राह विष्णोरिति विष्णुभक्तालोकपावनार्थंसर्वत्रपर्यटंतीत्यर्थः ॥ २८ ॥ मयादुर्लभंलब्धमहोभाग्यमित्याह दुर्लभमिति बहवोदेहाभवंतियेषांतेदेहिनोजीवास्तेषांक्षणभंगुरोऽपिमानुषोदेहोदुर्लभः परमपुरुषार्थसाधनत्वात् वैकुंठःप्रियोयेषांवैकुंठस्यवाप्रियास्तेषांदर्शनम् ॥ २९ ॥ हेअनघाःनिरवद्याःभ

तान्दृष्ट्वासूर्यसंकाशान्महाभागवतान्नृप ॥ यजमानोऽग्नयोविप्राःसर्वएवोपतस्थिरे ॥ २५॥ विदेहस्तानभिप्रेत्यनारायणपरायणान् ॥ प्रीतःसंपूजयांचक्रआसनस्थान्यथाऽर्हतः ॥ २६॥ तान्रोचमानान्स्वरुचाब्रह्मपुत्रोपमान्नव ॥ पप्रच्छपरमप्रीतःप्रश्रयावनतोनृपः ॥ २७॥ विदेहउवाच मन्येभगवतःसाक्षात्पार्षदान्वोमधुद्विषः ॥ विष्णोर्भूतानिलोकानांपावनायचरंतिहि ॥ २८ ॥ दुर्लभोमानुषोदेहोदेहिनांक्षणभंगुरः ॥ तत्रापिदुर्लभंमन्येवैकुंठप्रियदर्शनम् ॥ २९ ॥ अतआत्यंतिकंक्षेमंपृच्छामोभवतोऽनघाः ॥ संसारेऽस्मिन्क्षणार्धोऽपिसत्संगःशेवधिर्नृणाम् ॥ ३० ॥ धर्मान्भागवतान्ब्रूतयदिनःश्रुतयेक्षमम् ॥ यैःप्रसन्नःप्रपन्नायदास्यत्यात्मानमप्यजः ॥ ३१ ॥ नारदउवाच एवंतेनिमिनापृष्टावसुदेवमहत्तमाः ॥ प्रतिपूज्याब्रुवन्प्रीत्याससदस्यर्त्विजंनृपम् ॥ ३२ ॥

वतोयुष्मान् आत्यंतिकंक्षेमंपृच्छामः यतःक्षणार्धकालभवोऽपिसत्संगःशेवधिर्निधिः निधिलाभेयथानंदोभवति तथाऽत्रपरमानंदइत्यर्थः ॥ ३० ॥ तदर्थंचभागवतान्धर्मान्ब्रूत यदिनोऽस्माकंश्रुतयेश्रवणायक्षमंयोग्यंभवति कथंभूतान् यैर्धर्मैःप्रपन्नायभक्ताय अजोहरिःआत्मानमपिदास्यतितान् ॥ ३१ ॥ सहसदस्यैः ऋत्विग्भिश्चवर्तमानम् तेऽपिभगवद्धर्मश्रवणपराबभूवुरित्यर्थः भगवद्धर्मतद्भक्तमायातत्तरणानिच ब्रह्मकर्मावतारेहाभक्तप्राप्ययुगक्रमात् ज्ञातुंक्रमेणकृतवान्नवप्रश्नान्निमिर्नव एकैकस्योत्तरंप्रोचुःकविमुख्यामुनीश्वराः ॥ ३२ ॥